

РЕШЕНИЕ

№ 17839

гр. София, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 73 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ АНТ. СОПОТСКА
като разглежда докладваното от ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ Гражданско дело
№ 20211110130536 по описа за 2021 година

Предявени са обективно, кумулативно съединени искове с по чл. 344, ал. 1, т. 1-3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Ищцата Ц. К. П. моли съда да постанови решение срещу ответника СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ, с което да признае за незаконно и да отмени уволнението ѝ със заповед №РД 22-1005/05.04.2021г. по чл.325, ал.1, т.3 КТ – поради изтичане на уговорения срок, и да осъди ответника да ѝ плати сума в размер на 11018,00 лв., като обезщетение за оставянето ѝ без работа поради уволнението за периода за периода 08.04.2021г.-08.09.2021г. ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до изплащане на сумата и обезщетение за направените по делото разноси. Твърди, че уговорката от 13.04.2020г. за срочност на трудовия договор е недействителна и същият следва да се третира като за сключен за неопределено време, предвид презумпцията по чл.68, ал.5 КТ за трансформация на срочните трудови договори. Счита, че работодателят е злоупотребил с въвеждането на спорната клауза. С протоколно определение от 28.4.2023г. по чл. 232 ГПК производството е прекратено частично – само по отношение на иска по чл.344, ал.1, т.2 КТ и по отношение на част от иска по чл. 344, ал.1, т.3, вр чл.255, ал.1 КТ - за разликата от 11018,00 лв. до първоначално предявения размер от 13102,56 лв. за периода 9.9.2021 -

7.10.2021г., тъй като ищцата е сключила трудов договор с друг работодател, считано от 9.9.2021г.

Ответникът СОФИЙСКИЯТ УНИВЕРСИТЕТ СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ представя отговор на исковата молба, оспорва иска по основание и размер, моли да се отхвърли. Оспорва трудовият договор да е трансформиран от срочен в безсрочен, настоява че е валидно споразумението от 13.4.2020 г. по чл. 119 вр. чл. 67, ал. 1, т. 1 КТ. Твърди се, че срокът на трудовия договор е съобразен с характера на изпълняваната длъжност „заместник главен счетоводител“, периода на бюджетната година на СУ, което е „технологическа причина“ по см. на §1, т. 8 ДР на КТ. Претендира разноски.

Софийският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Безспорно е по делото, че страните са сключили на 3.10.2019 г. трудов договор по чл.67, ал.1, т.1, вр. чл.70, ал.1 КТ със срок за изпитване до 7.4.2020 г., по силата на който ищцата се е задължила и е работила в при ответника на длъжност „счетоводител“. На 3.2.2020 г. е сключено допълнително споразумение, по силата на които ищца започва работа като „заместник главен счетоводител“. На 13.4.2020 г. е сключено още едно допълнително споразумение, с което е уговорен срок на трудовия договор – за период от една година.

Трудовият договор е прекратен едностранно от работодателя със заповед №РД 22-1005/05.04.2021г. на законния му представител на осн. чл.325, ал.1, т.3 КТ – поради изтичане срока на договора. Безспорно е, че за месеца, който предхожда месеца на уволнението ищцата получава брутно трудово възнаграждение в размер на 2183,76 лв.

От трудовата книжка на ищцата, чийто оригинал е проверен по време на съдебното заседание, е видно, че в нея не е записано ищцата за е започнала работа при друг работодател през периода от уволнението до 9.9.2021 г.

При така установените факти, съдът стигна до следните правни изводи:

Предявените искове са с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 3 вр.

чл. 225, ал. 1 КТ, според които материални разпоредби работникът или служителът има право да оспорва законността на уволнението пред съда и да иска признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна и обезщетение за периода, през който е останал без работа поради уволнението в размер на brutното му трудово възнаграждение, но за не повече от 6 месеца.

Уволнението е незаконно, когато е извършено на несъществуващо в закона основание, при липса на елементи от състава на съответното материалноправно основание, на което уволнението е извършено, при допуснато нарушение на процедурни правила във връзка с извършване на уволнението, когато такива са предвидени при неспазване на предвидена в закона предварителна закрила при уволнение или други изисквания във връзка с упражняване правото на уволнение.

Съгласно разпределената доказателствена тежест по делото с определението по чл.146 ГПК ищецът носи тежестта да докаже, че работодателят е злоупотребил с правата си при сключване на срочния трудов договор, оставането му без работа през периода, за който се иска обезщетение поради уволнението с посочената заповед, размерът на brutното трудово възнаграждение за месеца, който предхожда месеца на уволнението. Ответникът – възраженията си - фактите, на които се основава уволнителната заповед; действителността на уговорката за срочност на трудовия договор по см. на чл. 68, ал. 1, вр §1, т. 8 ДР на КТ- хипотезата на изключителни обстоятелства, които са наложили сключването на срочен трудов договор по смисъла на дефиницията за „изключение“ по §1, т. 8 ДР на КТ; ако ищецът докаже твърденията си- плащането на обезщетение в размер на brutните му иски възнаграждения за искивия период, в който е останал без работа.

От представения и приет по делото Трудов договор №РД 22-2158/03.10.2019г. се установява съществуването на трудово правоотношение между страните Ц. К. П. и Софийски университет „Св. Климент Охридски“, възникнало на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 КТ- за неопределено време.

Със споразумението от 13.04.2020г. страните са се съгласили да изменят за изменение на трудовото правоотношение относно времетраенето на същото- трудовият договор да се счита за сключен от такъв за неопределено време за срочен с продължителност една година на осн. чл.68, ал.1, т. 1 КТ, но тази уговорка е недействителна.

Предвид разпоредбата на §1, т. 8 ДР на КТ според която срочен трудов договор е допустим само по изключение, и то при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, които са посочени в него и обуславят срочността му.

Необходимо е да са налице обективни производствени причини в дейността на работодателя; тези причини да налагат приемането на работа на повече работници или служители за определен срок, след изтичането на който, отпада нуждата от работната им сила. Необходимо е тези причини да бъдат изрично посочени в трудовия договор, за да се мотивира сключването му като срочен за определено време. Бланкетното препращане към изключението по §1, т. 8 ДР на КТ, без се сочат конкретните причини за това, трудовият договор е сключен в нарушение на закона и следва да се третира като сключен за неопределено време.

Неоснователно е възражението на ответника относно цикличността на бюджетните години на университета по чл.90 от ЗВО налагат срочност на трудовото правоотношение със счетоводителя. Това неправилно се възприема като технологична причина по §1, т.8 КТ, защото след приключване на една финансова година следва друга докато продължава дейността на висшето училище, а това не налага ежегодна смяна на счетоводния му екип.

Вярно е гледището на ищеца, че с въвеждането на клаузата за срочност на трудовия договор се заобикаля императивно ограничения срок за изпитване в полза на работодателя по чл.70, ал.1 КТ.

Затова следва да се приеме, че спорният срочен трудов договор по чл.68, ал.4 е сключен в нарушение на правилото по §1, т.8 ДР на КТ, с което е изпълнена хипотезата по чл.68, ал.5 КТ, според който при сключване на срочен трудов договор в нарушение на изискванията по чл.68, ал.3 и 4 КТ същият се смята за сключен за неопределено време.

Процесният трудов договор е прекратен едностранно от работодателя без за него да е възникнало право по чл.325, ал.1, т.3 КТ, поради което уволнителната заповед е незаконна. Потестативното право на работодателя по този текст е обусловено от срочността на трудовия договор. Ето защо, искът е основателен и следва да се уважи. - заповедта за уволнението на ищцата следва да се признае за незаконна и уволнението ѝ – да се отмени.

Относно иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Този иск също е основателен. Работникът и служителят има право на обезщетение за оставането му без работа поради незаконното му уволнение в размер на brutното му трудово възнаграждение за период до шест месеца. Ищецът доказва твърденията си - фактите по главния иск, оставането без работа в периода от шест месеца в периода от 5.4.2021 – 8.9.2021 г. поради уволнението му с процесната заповед, и размера на brutното му трудово възнаграждение от 2 183,76 лв. Искът е изцяло основателен за сумата от 11018,00 лв.

Относно направените по делото разноси: На осн. чл.78, ал.1 ГПК ответникът е задължен да плати по сметка на СРС направените по делото разноси, съразмерно на уважените части от исковете – изцяло – 900,00 лв.

На осн. чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът е задължен да плати по сметка на СРС държавна такса в размер на 520,00 лв.

Предвид изложеното, Софийският районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ уволнението на ищцата Ц. К. П. с ЕГН ***** със заповед №РД 22-1005/5.4.2021 г. на законния представител на ответника-работодател СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“ с ЕИК 000670680 със заповед №РД 22-1005/5.4.2021 г.

ОСЪЖДА ответника СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“, с посочените индивидуализиращи данни, да плати на ищцата Ц. К. П., ЕГН: *****, следните суми:

на осн. чл.344, ал.1, вр. чл.225, ал.1 КТ – **11018,00 лв.**, представляваща обезщетение за оставането ѝ без работа поради уволнението ѝ със зап. № РД 22-1005/5.4.2021 г. за периода 5.4.2021 – 8.9.2021 г., ведно със законната лихва от подаване на исквата молба – 31.5.2021 г., до изплащане на сумата;

на осн. чл.78, ал.1 ГПК – **900,00 лв.** – обезщетение за направените по делото разноси, съразмерно на уважените части от исковете.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.6 ГПК ответника СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВЕТИ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“, с посочените

индивидуализиращи данни, да плати по сметка на СОФИЙСКИЯ РАЙОНЕН СЪД сумата от **520,00 лв.**, представляваща държавна такса.

ДОПУСКА на осн. чл.242, ал.1 ГПК предварително изпълнение на решението в частта по чл.225, ал.1, вр. чл.344, ал.1, т.3 КТ за сумата от 11018,00 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните. В частта по чл.242, ал.1 ГПК съдебният акт представлява определение и обжалването му е възможно по реда на Глава двадесет и първа от ГПК – с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от съобщението.

Преписи от решението да се връчат на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____